

Forligelighed og Tjendets Brugbarhed, som om det Mødtsatte. Det er f. Ex. for mig en saa uhyggelig Ting at skulle stifte Tjende, at dersom jeg kan faae et Tjende til at blive nogle Uger længere ved at taale nogle Ulemper, gjør jeg det, istedetfor strax at sende det bort efter 8 Dages Forløb, og det er jeg overbevist om, at mange Andre ville gjøre. Efterat Tjendevæsenet har taget dette Opving, betyder den længere eller kortere Tjeneste ikke Noget; jeg skal nævne et Tilfælde, der er hædet mig, hvor det kan bethyde værre end Intet. En Tjenestepige havde et Vidnesblyd fra sin Huusbond — Madmoderen skriver jo sjældent — om, at hun havde tjent ham velvilligt og tro i 5 Aar, og hun blev paa Grund deraf taget i en anden Tjeneste, og det viste sig da meget snart, at hun blev ved at tjene den gamle Huusbond med fortsat Velvillie og Trofast. Hun var dengang ikke længere i Condition hos sin gamle Madmoder, og dog fortsatte hun sin Tjeneste der, hvor hun havde faaet Vidnesblyd, men den Huusbond, der nu havde faaet hende, var slet tjent med, at hun forsømt hans Huus for at tjene en anden Huusbond. Man seer altsaa, hvor lidt den Art Paategning om længere Tjeneste betyder for en Tid, hvor det ikke er klart, hvori Tjenesteydelserne, navnlig fra de kvindelige Tjender, have bestaaet. Naar man altsaa nu vil samle dette, forekommer det mig, at man deraf seer, at det, der egentlig i dette Dieblif var Spørgsmaal om, og som man skulde have fastholdt at faae afgjort denne Gang, navnlig var Omskiftningen fra Skudsmaalsbog, — hvis Bibeholdelse forudsætter, at den skal kunne bruges til Skudsmaal, — til Tjendebøger, som gaar ud fra den Forudsætning, at de alene skulle indeholde, under visse Betingelser, Paategninger for Tjendepersoner om Skiftninger og Flytninger fra et Sted til et andet, det vil sige fastholde en Politiforanstaltning, hvor Huusbonden er en Hjælp for Politiet, og saa vente, indtil man har faaet rigtig indseet, at ogsaa dette Forhold ikke mere har nogen Be-

tydning og ikke mere bør finde Sted. Det, der burde finde Sted, var ganske simpelt det, at Politiet eller den offentlige Myndighed vidste Bæstet med, hvor alle Personer opholde sig og hyppigt kontrollerede dette just gennem Tjendets Bøger. Man seer jo, at her indenfor Kjøbenhavns Grænse er det ikke nok, at de Paagjældende faae at vide, naar Personerne flytte fra By til By, man maa ogsaa kjende Flytninger fra Sted til Sted indenfor Kjøbenhavns Grænse, og ved den Control, Politiet fører hermed, er Huusbonden pligtig at gjøre Anmeldelser og bliver multeret, hvis han ikke gjør det. Men dette Forhold hænger ikke sammen med Tjendebøgerne; hvadenten man beholder disse eller ikke, vil dette finde Sted. For de nu stillede Ændringsforslag vare fremkomne, var det min Mening, at det vilde være bedre, om man denne Gang kunde holde fast ved Lovforslaget, som det foresaa, med den Overthydning, at man gjorde et usfuldstændigt Arbejde, men efterat der nu foreligger Ændringsforslag, som gaar ud paa strax at flytte sig hen paa det Standpunkt, hvorhen vi maae komme, naar vi komme til at indsee, at Tjendet kun er en Person, bunden under visse Contractsforhold, som ere bestemte i Loven, saafremt de ikke ved private Contractsforhold fastsættes anderledes, kan jeg ikke Andet end tilraade at stemme derfor, thi det er bedre strax at naae til at blive af med Tjendebøger og faae Opholdsbøger. Forøvrigt troer jeg, det vilde være rigtigere at kalde dem Kjen- dingsbøger, for strax at komme over til det mere Almindelige, men en Strid om Navnet skal jeg ikke indlade mig paa. Forsaavidt altsaa disse Ændringsforslag gaar ud paa reent at afskaffe Tjendebøger og Skudsmaalsbøger og Alt, hvad der her forstaaes under disse Betingelser, og som har viist sig ikke i Virkeligheden at have nogen rigtig og knap nogen fornustig Betydning — ved „fornustig Betydning“ forstaaer jeg, at de staae i et rigtigt Forhold til vor hele borgerlige Tilstand — troer jeg, det vil være rettest at gaar ind paa dem. De Ind-